

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Při čtvrtém kázání pro kněze v brněnské katedrále náš otec biskup Vojtěch mimo jiné ocitoval výsledky průzkumu jedné agentury ohledně toho jaké **instituci lidé nejvíce důvěřují**.

Výsledek? "Na bedně" je **armáda, rozhlas, policie**. Na **posledním místě - Církve**.

Nevím jak ostatní příjemci této zprávy, moje první (okamžitá) reakce byla: "Kdo, od koho, pro koho, kde a za kolik?" A zařadil jsem tuto zprávu mezi velké množství zpráv, které se v poslední době snaží nějakým způsobem v mysli posluchačů ovlivnit negativním způsobem vše co souvisí s **vírou, Církví a Bohem**.

Večer - jsem to začal vnímat jinak. Při rozjímání nad Evangeliiem - **překvapivým, pokorným a jasným skutkem Pána Ježíše - službou otroka** - mytí nohou apoštolů. V tu chvíli se objevily otázky spojené s **důvěrou**:

Jsem důvěryhodný? Je naše společenství věřících důvěryhodné? Komu dávám svou důvěru? Jak se chovám k těm, kteří mně důvěřují? Jaká je moje důvěra, kterou budu v následných dnech **modliteb Novény k Božím milosrdenství** vyjadřovat slovy: **Ježíši, důvěřuji Ti!**

Všem Vám vyprošuji **krásné a požehnané Velikonoce**. Jako dobrou přípravu na Slavnost Seslání Ducha Svatého doporučuji rozjímání promluvy P. Pavla Lazárka - viz zpravodaj NJ.

A jako třešničku na dortu Vám v další příloze přeposílám promluvu pana profesora P. Petra Piňhy, kterou nás obdaroval o svátku milované sv. Františky (patronky automobilistů) - **9. března u příležitosti oslavy bývalého svátku našich věrozvěstů - svatých Cyrila a Metoděje v Pražské katedrále**. Vy, kteří jste slyšeli kázání nového **papeže Františka** při jeho inauguraci, najdete několik zásadních společných myšlenek. Kdo komu napovídal? Myslím, že Duch Svatý oběma a děkujeme mu za to, že naši otcové mu otvírají svou mysl a srdce a dělí se se svými dětmi. Váš jáhen Ladislav

Nový Jeruzalém č. 4/2013

Zpravodaj pro **160.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Lísku - v pátek 12. dubna 2013 v 18 hodin**.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Křižanově.

V úterý 12. března 2013 přijelo a přišlo na pouť NJ do Křižanova třemi autobusy, auty a pěšky přes 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír' za hříchy celého světa

Z kázání P. PaedDr. Pavla Lazárka na pouti NJ v Křižanově:

Drazí poutníci! Ke Křižanovu mám už delší dobu velice blízký vztah. Jezdával jsem sem ještě za Mons. Kotíka za svým spolužákem P. Markem Slatinským, častokrát jsem býval v kapliče v Kadolci při mši svaté, v Jívoví. K svaté Zdislavě mám velice pěkný vztah. Dnes zde působí jeden z mých spolužáků, kamarád otec Tomáš Holcner. Právě včera telefonoval z Itálie a říkal: „Pověz jim, jak jsem byl blízko komína Sixtinské kaple, zrovna ho tam instalovali hasiči“ – tak to bylo asi něco pro něj – „metr jsem byl od něj, od komína.“

Dnes bude promluva má být o tom, **co v nás působí Duch Boží**. Vnímáme různé symboly, znaky a nyní novináři i my očekáváme ten dým z komína Sixtinské kaple – jakou bude mít barvu. Jestli při tom budou znít zvony. Kdo vyjde na balkon lodžie Vatikánské baziliky. **Všechno se to vztahuje k Duchu Božím**. Dovolte, abych začal krátkou vzpomínkou, která se vztahuje k Vatikánu. *Jako bohoslovci jsme snažili jít každý měsíc do Vatikánských muzeí. Stáli jsme tam frontu. Jednou jsme tam přišli a vmísili jsme se mezi skupinku kněží a bohoslovců z USA. Dali jsme se do řeči a ten jeden nám vyprávěl, jak jeho otec napsal knihu – u nás v České republice vyšel její překlad. Byl to Michal Obrain a kniha nese název APOKALYPSA. Já jsem ji tenkrát právě dočetl a tak si na to setkání velice dobře pamatuji. Kniha pojednává o momentu, kdy svět odhodí víru v Boha, oddá se víře v člověka. Tehdy tam vystoupí jakýsi Evropský prezident, jak je tam nazývaný, který sám sebe považuje za spasitele a míru všech věcí. Nabízí světu lež místo pravdy, tmu místo lásky a je uznáván a milován lidmi. A jediný z veřejných činitelů, kdo v té chvíli rozpozná, že to není v pořádku, je Svatý otec, který se rozhodne k němu poslat jakéhosi vyslance, aby ho obrátil na správnou cestu. Ačkoli ten člověk je v zajetí hříchu a v moci zla, pořad má šanci se ještě rozhodnout, komu chce patřit. Patřit dobru a pravdě, zřít se zla. Tehdy je povolán z karmelitánského kláštera mnich Eliáš, který se stane vyslancem a překonává spoustu překážek. Za pomoci Ducha Božího. Vše je tam v té knize hmatatelné, kdy Duch Boží tam stojí při něm, protože jinak by on nemohl konkurovat tomu zlu a obstát. Bylo milénium, psal se rok 2000 a tehdy autorovi nabízeli velký honorář, za to, když poskytne práva k tomu, aby kniha byla zfilmována. On se tomu nebránil, svolil a vyčlenil si pro sebe – přečíst si scénář, který bude napsán podle jeho knihy. Když jej dočetl, tak se sám zalekl. Oni tam vypustili jakoukoliv zmínku o Duchu Svatém, Duchu Božím. Jakoby z církve a ze světa byla organizace jakýchsi intrik, zákulisních jednání a nikdo by nepochopil, kdo Církev řídí, že je to Duch Boží. Tehdy jsem se sklonil množce jeho otce, který dokázal říci: „NE, v této podobě kniha zfilmována nebude.“ Dokázal odolat pomátčiví peněz, které mu bylo nabízeno, protože věděl, co znamená síla Ducha Svatého. To byl úvod do naší meditace. Abychom pochopili, že bez Ducha Božího nejsme ničím. Že bez Ducha Božího bychom byli náhodným davem, který se zde sešel. V těchto okamžicích, kdy v Římě se sešli kardinálové, vnímáme ze sdělovacích prostředků, jaké jsou preference. Vnímáme lobby jednotlivých stran. Svět se snaží určovat, kdo by neměl být zvolen nebo naopak, kdo by měl být zvolen. Vlivem těch článků to vnímáme jako boj jednotlivých frakcí. Ochudili jsme to všechno o Ducha Božího. To co vnímáme z těch médií, je podobné dojmů, jakoby nůžky byly jediným nástrojem, který zahradník používá ke stříhání stromů. To by přece bylo málo. Málo, protože nůžky jako jediný nástroj nestačí k tomu, aby to vyrašilo, kvetlo, aby to mělo nějaký řád, aby to za něco stálo. Přece u toho musí myslet a použít rozum, duchovní nástroj. A Bůh musí dát teplo a vláhu. Vybral jsem pro dnešní den čtení, z knihy Zjevení: „**Já Jan, měl jsem vidění – na hoře Siónu stál Beránek, s ním bylo 144 000 vyvolených.**“ Hora Sion je ve středu Jeruzaléma a ten byl v té době nejkrásnějším místem pro člověka na zemi. Tam byl svatý chrám. **Sám Ježíš pro Jeruzalém plakal**. Už v době, kdy mu usilovali o život. Jeruzalém byl svatým městem. Tam sloužili kněží přes tisíc let. Kněžství, které bylo ustanoveno samým Bohem. Kněží přinášeli oběti. Najednou se dovidáme, v knize Zjevení, že Jeruzalém padl. Jakým způsobem. Židovský historik, Josef Flavius nám to popsal slovy: „Jeruzalém byl tak zkroutěný hladem, že ženy šílené hladem začali pojídat své vlastní děti. To bylo v roce 70 po Kristu, kdy Jeruzalém byl obléhán. Stála tam 10. římská legie. Stála mezi Siónským kostelem a Jeruzalémským chrámem. Já, Jan měl jsem vidění – hle na hoře Siónu stál Beránek. Je zvláštní skutečnost o které se moc nemluví. Stavba prvního kostela, který v Jeruzalémě stál, přežila pronásledování a zkázu toho 70. roku, kdy byl celý Jeruzalém zbořen. Když tam v roce 130 přitáhl císař Hadrián, aby potlačil 2. židovské povstání, dozvídáme se, že s výjimkou několika málo domů a malého kostela, který byl přímo na místě, kde se učedníci shromažďovali v horní místnosti, Jeruzalém byl prach a popel. S výjimkou kostela na hoře Siónu. **Proč zrovna tento kostel?** Ze všech těch posvátných míst, kde byl Pán Ježíš bičován, trpěl, byl ukřižován. Proč ze všech těch posvátných míst se dochovalo jedno jediné. Malý kostel na hoře Siónu. **Právě proto, že tam Ježíš ustanovil Eucharistii**. To bylo místo, kde došlo k sestoupení Ducha Svatého, kde oni čekali ve společenství s **Matkou Boží Pannou Marií dar Ducha Božího**. Víte kostel – místnost, kde dal sám sebe, kde dává svého Svatého Ducha – tak to bylo jediné, co zůstalo v tom roce 70, po totálním zničení Jeruzaléma. Nenechme si pokazit **pravý obraz Církve**. Tím obrazem je **Duch Svatý**. Bůh*

uchránil jedinou stavbu – svaté místo pro křesťany a tím byla místnost, kde Ježíš dává svého Svatého Ducha. **Církev vede a řídí Duch Svatý.** Velice se mně líbí jedna modlitba, kterou bych zakončil tu dnešní promluvu, pronášá ji sestra Marie od přijímaného Ježíše, říkají jí malá Arabka. Ona sama sebe charakterizuje slovy – jsem malá nic, Bůh je všechno. Jednou v extázi slyší modlitbu, kterou zaznamenala: „**Duchu Svatý osvět' mě, láska Boží stravuj mě, ved' mě na cestu pravdy, Maria Matko provázej mě, požehnej mě s Ježíšem, chraň mě před každým zlem, klamem a nebezpečím.**“ Kéž je to Duch Svatý, který vede naše cesty, Duch Svatý, který se stane tou perspektivou skrze niž budeme hledět na Církev, na konkláve, na všechno co se děje, abychom pochopili, že nejsme náhodně shromáždění. Nás volá Ježíš Kristu, nás volá Církev. Jsme pozváni, **pozvání Duchem Božím.** Kéž pochopíme, že Jeho moc je daleko větší, než moc jakýchkoli masmédií, protože jeho moc se zakládá na moci Boží. A to, že ji někdo v nějaké chvíli umenší, neznamená, že by Jeho síla byla nižší, než těch, kteří ji mají. Pamatujeme na otce Tomáše, pamatujeme na Sixtinskou kapli, na ten kouř. A pochopme, že se máme ještě víc dotýkat Ducha Božího, skrze to, že chceme. **Náš Otec dává Ducha Svatého každému, kdo o něj prosí. Duchu Svatý přijď, proměň naše srdce a proměň celý svět. Amen.**

Po zaplacení autobusů a nutné režié zůstalo **24 603 Kč**, které jsme darovali na zbudování památníku sv. Zdislavy v Křižanově – Pán bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Tomášovi a všem farníkům z farnosti Křižanov, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Lísku , kterým je

P. ThLic. Artur Lazar Daniel Cierlickí SAC, kaplan v Radešínské Svatce a diecézní exorcista. Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia. Narodil jsem se v roce... no v podstatě patřím do silného ročníku (jak se zpívá v písni jedné pop rockové kapely). Prvních sedm let jsme s rodiči bydleli v malinké vesničce, pak jsme odstěhovali do města Plock. Po základce jsem vystudoval střední školu a po maturitě jsem nastoupil do pallotinského semináře. K městu, ve kterém jsem od sedmi let vyrůstal, bych se rád ještě pár slovy vrátil. Někteří (hlavně zemědělci) možná ví, že se v Plocku vyráběly známé kombajny Bizon. Daleko důležitější a zajímavější je ale skutečnost, že se zde nachází klášter Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství. Koncem jara 1930 do něj nastoupila sv. Faustyna Kowalská. Její klášterní cela se stala dne 22. 2. 1931 prvním místem zjevení milosrdného Ježíše, který pronesl přání ohledně namalování obrazu BM a slavení svátku BM první neděli po Velikonocích. V této cele také právě před 82 lety 12. 4. 1931 sv. Faustyna sama poprvé slavila svátek Božího milosrdenství.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? No, připadá mi, že skoro všechno. Když přemýšlím, nad tím, co mě nejvíce oslovilo, tak v případě maminky to byly její rozhovory s tetami nebo kamarádkami. Sedával jsem někde za dveřmi (pokud mě neodhalily) a naslouchal jsem jim. Ty ženy často mamince děkovaly za její rady a chválily ji. Byl jsem pak moc pyšný, že mám tak laskavou a chytrou maminku. Když si vzpomenu na tatínka, vybavuje se mi obrázek, jak klečí u postele a modlí se. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Na to není jednoduchá odpověď. Zdá se mi, že na začátku to byla touha, která v mém srdci postupně narůstala a sílila. Pak se mi dostala do rukou kniha „Na misijní lodi“ a po jejím přečtení jsem si tolik přál prožívat podobné dobrodružství, jako její hlavní hrdina – dneska můj spolubratr, misionář z Amazonie, že jsem se rozhodl být také knězem. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Možná to vyzní moc pateticky, ale dnes je tím vzorem Ježíš Kristus. V minulosti mi Bůh postavil do cesty mnoho úžasných kněží, kteří pro mě tehdy byli velkými autoritami. Ale někdy se stalo, že mě svým jednáním nebo rozhodnutím zklamali, a pak přišla krize, se kterou jsem se musel poprat. S odstupem času už se na to dívám jinak – kněz je jen člověk s chybami a nedokonalostmi. Snadno může udělat něco, čím zkłame. Kristus nikdy.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Vztah! Především vztah k Bohu. Všechno další by se pak mělo od něj odvíjet, z něj vyplývat. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** „Nic velikého“ – investovat do vztahu s Pánem, který je Bohem milosrdným, láskyplným a štědrým. Pak o tom už „jen“ svědčit druhým – vyprávět jiným, co pro mne Bůh udělal...

Po osobním setkání s Pánem Bohem, s Bohem živým, laskavým a milosrdným, si nemůžu nechat ten zážitek pro sebe. Musím o tom svědčit jiným, aby i oni se s Ním mohli osobně setkat. To je apoštolské poslání každého z nás. Zakladatel řádu pallotínů sv. Vincenc Pallotti říkal každému: „Dělej všechno pro spásu svého bližního! Svět se musí zamilovat do Ježíše.“

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz v třileti Písma Svatého, roku víry, eucharistie ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnostech? Chci za těmi pojmy vidět, cítit a vnímat živého Pána – způsoby Jeho vstupování do našeho života, způsoby Jeho přibližování se k nám.

Jak vnímáte svou službu exorcisty v naší diecézi? Otec biskup mne pověřil službou exorcisty teprve před čtyřmi měsíci, proto je dnes těžké k tomu cokoli říct. Ale když už se ptáte, v každém případě prosím Pána Boha o Jeho trpělivou a milosrdnou lásku k těm, kteří prosí o pomoc. Tito mí bratři a sestry se vzdali své svobody (a je jedno, jakým způsobem to udělali). Já toužím být nástrojem, s jehož pomocí jim Pán svobodu znovu navrácí.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na TV NOE a Radio Proglas? Jsem přesvědčen, že tato díla jsou pro nás všechny velkým darem od Pána Boha. Zároveň bychom na sebe měli vzít úkol podle svých možností a schopností je podporovat.

Na co se nejvíc těšíte? Jako bohoslovec jsem měl možnost prožít oslavy Paschálního Tridua v komunitě bratří dominikánů. Byl to pro mne takový zážitek, že se od té doby každý rok už od neděle Božího Milosrdenství těším na další Triduum a Velikonoce. Pro mě osobně je to pramen, ze kterého vše vyplývá, i vrchol, ke kterému vše směřuje. Děkuji za rozhovor.

Poděkování poutníkům: Jménem všech farníků římskokatolické farnosti Hrádek u Znojma upřímně Pán Bůh zaplat' za dar poutníků Nového Jeruzaléma – 11 352 Kč, které jsme obdrželi. Vážíme si Vaší solidarity a pomoci. I když je zde farníků méně, víra zde žije a naděje neumírá. Je krásné patřit do velké rodiny Božích dětí – Církve, kde o sobě lidé ví a zakoušet, že si víra projevuje i skutky. Ještě jednou Deo gratias. Budu za poutníky a na jejich úmysly slavit mši svatou. Ze srdce všem žehnám. P. Pavel Sobotka.

Jak žít plněji život pokřtěného. Křest je vstup do vykoupení Vzkříšeného Krista. Je to velký dar Nebe. Děkujme Bohu za to. Stačí ke spáse jen to, že jsme pokřtěni? Křtem jsme se sice zbavili dědičného hříchu, kterým celé lidstvo „obohatili“ prarodiče Adam a Eva. Ale také jsme jím byli přičleněni k celosvětovému stromu Církve, stali jsme se jeho ratolestí-halouzkou, živinou z kořenů Nejsvětější Trojice. Toto přičlenění však i zavazuje k plnění Příkázání lásky k Bohu a bližnímu – Desatera a Církve. Mnozí pokřtěni však zapomínají, na jedno, že pod **těžkým – smrtelným hříchem** jsou povinni přijmout **nejméně** jednou do roka svátost smíření (jít ke sv. zpovědi) a Eucharistii (svaté přijímání). Též v neděli a v zasvěcené svátky (bez vážných důvodů) být ve společenství věřících na eucharistické oběti-mši svaté. Kdo je v těžkém hříchu je suchou ratolestí na stromu Církve a kdyby v tomto stavu zemřel, je odříznut a vhozen k věčnému ohni k spálení. Za živa máme stále možnost Božím milosrdenstvím se svátostí smíření s lítostí, vrátit živí ke kmeni Církve. Vy, kteří jste v těžkém hříchu vážně o tom uvažujete, zda byste nechtěli tento hrozný stav změnit! Velikonoční doba je časem příhodným. Ví někdo, že se dožije zítřka nebo příští hodiny? Pro strach, odkládání, ohledy na okolí a podobně přijít o celou věčnost v Boží náručí? Vy, kteří jste v těžkém hříchu, dokud žijete, máte stále šanci hrozný osud změnit! A vy, kteří žijete v přátelství s Bohem a Církví, modlete se a obětujte za všechny suché ratolesti Církve. Panno Maria a všichni svatí vyprošujte nám dostatek milosti a síly k uskutečňování **díla spásy** pro pokřtěné. Br. K. Maria.

Pozvánky

V letošním roce víry se v termínu 4.-5.5. skuteční pouť "Po stopách Cyrila a Metoděje". Navštívíme místa spojená s Cyrilem a Metodějem a to na Slovensku a na závěr posvátný Velehrad. Duchovní doprovod zajišťují otcové pallotini a Mons. Peňáz. Více informací u Václava Šustry, tel.:777 640 961.

Poutní výlet rodin s dětmi. Ten letošní bude – v roce oslav 1150. výročí příchodu slovanských apoštolů svatých Cyrila a Metoděje – **na Velehrad – ve středu 8. 5. 2013.** Bude spojena s poutí boskovického děkanátu. V programu bude mše svatá, prohlídka basiliky, oběd, prohlídka archeoskanzenu v Modré, naučná Velehradská stezka. Cena – sedadlo pro dospělého 300 Kč, tatínci a děti - zdarma. Přihlášky co nejdříve u jáhna Ladislava Kince.

Itálie – velká pouť - 20. – 27.10. Doprovází P. Pavel Habrovec, informace – CK VOMA Třebíč 568 821 115 nebo fara Radostín n/Osl - 566670136

Katolická farnost Jimramov srdečně zve rodiny s dětmi od 4 do 13 let **v sobotu 27.4.2013** na tradiční setkání dětí při soutěžní hře, tentokrát pod názvem **Setkání s Cyrilem a Metodějem**. Program začne v 9 hodin v kostele. Pro rodiče připravuje centrum pro rodinu přednášku o vztazích v rodině. Pokud přijedou starší děti, mohou se zapojit do organizace soutěží a her pro mladších dětí. Ve 12 hodin se pomodlíme Anděl Páně a bude následovat občerstvení. Pro zájemce bude ještě od 13,30 do 15 hodin možnost her v tělocvičně a na hřišti. Bližší informace na www.farnostjimramovska.cz, nebo u Antonína Bradáče tel. 605 47 13 93. Srdečně Vás zveme.

Koncert duchovní hudby: Kostel sv. Václava ve Zvoli, pěvecký soubor Santini Telč a orchestr Ad Hoc Quartet Třebíč, neděle **28.4. 2013 v 16 hodin** – skladby české a svatové sborové literatury.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014

2013	13. červen	Jimramov				
	12. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	13. září	Radostín n/O
	14. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	13. prosinec	Olešnice
2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. února		13. března	
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. června	Rad. Svatka
	14. červenec		13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
	13. říjen		13. listopad		15. prosinec	Olešnice
2015	leden	Velké Meziříčí	květen	Bohdalov	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 161. pouť NJ – v pondělí 13. května 2013 v 18 hodin do Nového Veselí – hlavní celebrant - P. Pavel Pola OCD ze Slaného.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 4. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, e.mail–kinc@biskupstvi.cz. Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.

Kázání při slavnosti sv. Cyrila a Metoděje

Autor: Petr Piřha

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, 9.3.2013

Lidé!

Rozhodl jsem se pro toto oslovení, protože chci zahrnout všechny přítomné, všechny posluchače rozhlasu i diváky u televize. Všechny chci oslovit takové, jací jsou v jednoduché skutečnosti svého lidství. Chci mluvit k lidem, ne k maškaram, za které se vydávají v pýše svého postavení, moci, nadřazenosti titulů, nebo naopak v ustrašenosti a pocitu nedostatečnosti anebo dokonce jen ve lstivosti dravce, který chce získat přízeň své kořisti. Dnešek a tato slavnost vyžadují totiž mluvit o

skutečnosti, k níž lze přistoupit jen v pravdě. Oslava světců je vždycky šancí pochopit sebe samého, protože každý světec je svědek Pravdy a výzvou k následování. Z mnoha darů a zakladatelských činů svatých Cyrila a Metoděje vybral jsem pět, o kterých teď musíme uvažovat.

1. Často se mluví o glagolici, prvním našem a slovanském písmu. Pro naši zem je na tom podstatné, že nám umožnili záznam dějinné paměti, i když už tisíc let píšeme latinkou. Slavného Konstantinova výroku, že jako nahé jsou národy bez knih a jako schystané za kořist, který pojednává o významu Bible v zápase se zlem, můžeme použít i na jiné případy a rozumět mu tak, že národ, který si nezaznamenal své dějiny, nic si z nich pořádně nepamatuje a nemůže se poučit ze zkušenosti předků, je vážně ohrožen. To je přesně náš případ. Historie se neopakuje, ale chyby se opakují. Nevrátí se ani Gottwald s Husákem ani K.H. Frank s Moravcem, ani Otta Braniborský, ale jsou mezi námi opět lidé jednající tak, že mohou přivést k moci nového diktátora. Zatím není třeba ukazovat prstem a útočit na někoho, ale je třeba pevně se postavit proti lžím, pomluvám, závisti, hrabivosti a podobným skutkům. Mohly by nás zotročit.

2. Ne dost se připomíná první slovanský Zákoník, Metodějovo dílo a nosný sloup naší státnosti. Byl to stručný, pevný zákonný řád s jasným záměrem zákonodárce, podle kterého jako právního principu vycházejícího ze všeobecně přijaté slušnosti mohl soudce řešit jednotlivé případy a dopomoci sporným stranám ke smíru a všem k dosažení spravedlnosti. Pevný právní řád jsme ztratili, legislativa je chaotická, spravedlnost je v rukách kejklířů se slovíčky. Naše právní nejistota je úměrná svévolné nemravnosti společnosti – pozor, jsme jejími členy. Spravedlnosti se dosahuje těžko a pomalu. Kde není spravedlnosti, není mír ani svoboda.

3. Nedoceněno zůstává i to, že prvé, o co měli Konstantin a Metoděj starost, bylo založení školy. Věděli, že zemi, kam přišli, musí vzdělávat, ne obracet na víru. Přišli do země již křesťanské. Věděli, že víra je Boží dar, ale také věděli, že k němu má blíž člověk rozumný než nerozumný. Rozumný člověk se chce poučit, chce poznávat a poznat. Nerozumný se myšlením netrápí a nezdržuje, všemu už suverénně rozumí, a je-li dost silný, všechno i určuje. Je-li více dosti silných nerozumných lidí, začnou se problémy řešit přetahováním a nevěcnými hádkami prospěchářů. To je náš případ. Ve škole na Velké Moravě se žáci učili myslet, nebyla to ideologická nalejvárna. Konstantin byl filosof, filolog a gramatik, Metoděj právník, oba byli uznanými vědci své doby. Pokud nám nedojde, že se ve školách má učit a vychovávat, obviní nás přespříští generace za to, kolik neschopných lidí, ale zato efektivních ničitelů jsme postavili do života. Pokud si neuvědomíme, že

řešení jsou buď správná nebo nesprávná, věcná nebo nevěcná, a budeme dál používat řešení politická, půjdeme od chyby k chybě. Shrnutí: neochráníme-li myšlení, přestaneme být platnými lidmi. Nebude koho oslovit lidé, budou jen zvířata – šelmy a kořist.

4. V Praze musím připomenout, že sv. Metoděj pokřtil knížete Bořivoje. I když křesťanství do Čech pronikalo již před tím a země ještě dlouho poté nebyla do hloubky plně křesťanskou, šlo o zásadní mezník. Knížecí dvůr přijal nový životní přístup jasně charakterizovaný důrazem na duchovní dimenzi člověka, která přesahuje biologický život požitků ukončený smrtí. I to by nás mělo zajímat v době konzumního životního stylu, který je zahleděn do materiální dimenze života. Přestože se dovolává životního blaha, je výrazem kultury smrti, protože si osobuje právo zabít jednou z pohodlnosti, podruhé pod rouškou milosrdenství. Antikoncepční praktiky a euthanatické sebevraždy ve starověkém Římě byly předzvěstí zániku.

5. Konečně se musíme ptát, proč byli svatí Cyril a Metoděj ve své misii tak úspěšní. Odpověď je snadná. Přinášeli kulturu vyšší a hlavně lidštější, životní přístupy, které byly lepší včetně výsledků hospodářských. Všichni bychom měli přemýšlet, proč to, co bylo lidštější, bylo po všech stránkách lepší, a zde přítomní křesťané navíc o tom, jak to druhým předvést.

Tím máme mých pět bodů pohromadě. Když nyní laskavě vezmete rozum do hrsti a budete tak mít svých pět dobře pohromadě, mohli bychom i začít, chci říci pokročit v cyrilometodějské tradici. Ale bude to dlouhá a namáhavá cesta, a proto se na ni posilněme z přebohatého stolu Kristovy milosti a vstupme do slavení tajemství Jeho obětí, smrti a vítězného zmrtvýchvstání. Poděkujme přitom sv. Cyrilu a Metoději, že těmto tajemstvím můžeme snadněji porozumět, protože je konáme v mateřské řeči. Amen.